

TRGOVAČKOM SUDU

U SPLITU

Pravna stvar:

Na broj: **St-630/2018**

Stečajni vjerovnik: DARKO TUROPOLJAC iz Zagreba, II. Ferenščica 25, OIB: 69040231976
kojeg zastupa odvjetnik Luka Duvnjak iz Zagreba, Palmotićeva 64a,

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

I. Stečajni vjerovnik Darko Turopoljac ovim se podneskom očituje na podneske razlučne vjerovnice Ines Ljubičić, osobito podneske od 16. srpnja 2026., 22. srpnja 2026. i 24. srpnja 2026. godine, kao i na procesne okolnosti nastale nakon donošenja rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2350/2026-4 od 8. srpnja 2026. godine.

Stečajni vjerovnik smatra potrebnim ovo očitovanje podnijeti zato što je u posljednjim podnescima razlučne vjerovnice izravno spomenut, i to na način koji nije usmjeren na pravno relevantne činjenice, nego na stvaranje pogrešnog dojma o njegovoj ulozi u postupku, njegovom odnosu prema stečajnom vjerovniku Josipu Šarku te navodnoj procesnoj pasivnosti.

Stečajni vjerovnik Darko Turopoljac nije pasivan promatrač ovog postupka, nego stečajni vjerovnik koji ima vlastitu prijavljenu tražbinu, vlastiti pravni interes i vlastitu procesnu poziciju. Činjenica da su njegovi interesi u određenom dijelu sukladni interesima stečajnog vjerovnika Josipa Šarka ne predstavlja nikakav pravni nedostatak, nego prirodnu posljedicu činjenice da se radi o vjerovnicima istog stečajnog dužnika, koji imaju legitimni interes da se stečajna masa raspodijeli zakonito, transparentno i tek nakon što se razriješe odlučna pitanja koja neposredno utječu na opseg tražbine razlučne vjerovnice.

Ovim podneskom stečajni vjerovnik ne želi dodatno opterećivati spis nepotrebnom polemikom, nego ukazati na odlučne činjenice za koje on smatra da sud mora imati u vidu prilikom daljnjeg postupanja, osobito prilikom odlučivanja o eventualnoj jamčevini, odgodi namirenja razlučne vjerovnice i vjerodostojnosti tvrdnji koje razlučna vjerovnica iznosi u svojim podnescima.

II. Darko Turopoljac je stečajni vjerovnik u ovom postupku. Njegova tražbina prema stečajnoj masi iznosi 209.422,60 EUR, drugog višeg isplatnog reda, što proizlazi iz stanja spisa.

Nadalje, stečajni vjerovnik Darko Turopoljac je zajedno s drugim stečajnim vjerovnikom Josipom Šarkom tužitelj u parničnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P-5/2019, a koji je neposredno vezan uz osporavanje tražbine koja se u ovom stečajnom postupku nastoji namiriti kao razlučna tražbina.

Dakle, njegova procesna aktivnost nije nikakav privid, niti je njegovo sudjelovanje formalno, nego proizlazi iz vlastite tražbine i vlastitog pravnog interesa.

Neosnovani su i pravno irelevantni navodi razlučne vjerovnice da je Darko Turopoljac navodno samo „prijatelj i partner“ Josipa Šarka. Takva kvalifikacija nema nikakvu procesnu vrijednost. Sud ne odlučuje na temelju osobnih kvalifikacija, insinucija ili pokušaja diskreditacije pojedinog vjerovnika, nego na temelju pravno relevantnih činjenica i dokaza. Darko Turopoljac je stečajni vjerovnik i osoba čiji se imovinski interes neposredno tiče zakonite raspodjele stečajne mase.

Stoga stečajni vjerovnik Darko Turopoljac od suda traži da osobne i paušalne kvalifikacije iz podnesaka razlučne vjerovnice zanemari kao pravno irelevantne, a da položaj Darka Turopoljca cijeni isključivo kroz njegov status stečajnog vjerovnika, njegovu tražbinu, njegovo sudjelovanje u parnici P-5/2019 te činjenicu da je već dao konkretnu, ovjerenu i provedivu izjavu u vezi eventualne jamčevine.

III. Stečajni vjerovnik Darko Turopoljac je dana 23. srpnja 2026. godine potpisao izjavu o pristanku davanja jamčevine, a njegov potpis na navedenoj izjavi ovjeren je kod javnog bilježnika Jasne Zorić iz Zagreba pod brojem OV-4117/2026. Navedena izjava dostavljena je sudu podneskom stečajnog vjerovnika od 27. srpnja 2026. godine.

Iz predmetne izjave jasno proizlazi da Darko Turopoljac pristaje da mu se, za račun i u korist Josipa Šarka, uskrati isplata iznosa od 45.000,00 EUR, odnosno i većeg iznosa koji bi odgovarao trajanju odgode, sve do pravomoćnog okončanja parničnih postupaka P-341/2020 pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu i P-5/2019 pred Trgovačkim sudom u Splitu.

U izjavi je također navedeno da se jamčevina predlaže u skladu s ekonomskim mjerilom koje odgovara realno mogućoj šteti zbog odgode namirenja, odnosno izgubljenoj koristi u visini prinosa koji bi se mogli ostvariti oročenjem novčanih sredstava kod poslovne banke. Prema tada iskazanom mjerilu, kamatne stope na oročene štedne uloge kreću se približno između 0,30% i 1% godišnje, što u konkretnom slučaju predstavlja približno 15.000,00 EUR godišnje.

Takav prijedlog je razmjeran, provediv i usklađen sa svrhom članka 118. stavka 8. Ovršnog zakona. Svrha jamčevine nije kažnjavanje osporavatelja, niti stvaranje nepremostive zapreke da se osporavanje tražbine razlučne vjerovnice uopće vodi. Svrha jamčevine je, ako Sud uopće ocijeni da je potrebna, osigurati eventualnu i realno dokazivu štetu zbog odgode namirenja.

Upravo zato je zadržavanje dijela isplate koja bi pripadala stečajnom vjerovniku Darku Turopoljcu praktično najjednostavniji i pravno najčišći način eventualnog osiguranja.

Sredstva bi ostala unutar stečajnog postupka, pod kontrolom suda, ne bi se isplaćivala stečajnom vjerovniku Darku Turopoljcu, niti bi se mogla potrošiti ili izmaknuti eventualnoj namjeni jamčevine. Time se u potpunosti ostvaruje svrha osiguranja, bez stvaranja nerazmjernog pritiska na drugog stečajnog vjerovnika Josipa Šarka ili bilo kojeg drugog vjerovnika.

IV. Razlučna vjerovnica je podneskom od 24. srpnja 2026. godine navela da se sve što je već predložila u odnosu na Josipa Šarka u pogledu jamčevine odnosi i na Darka Turopoljca, uz tvrdnju da Darko Turopoljac „doduše nikad nije u ovom postupku zatražio da se odgodi namirenje tražbine razlučnog vjerovnika“ te da je navodno „pasivan“, ali je s Josipom Šarkom podnio tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine.

Takav podnesak je pravno i činjenično promašen iz više razloga.

Prvo, činjenica da stečajni vjerovnik Darko Turopoljac nije podnosio identične podneske kao Josip Šarko ne znači da nema pravni interes. Pravni interes Darka Turopoljca proizlazi iz njegove vlastite tražbine, njegova položaja stečajnog vjerovnika i činjenice da je stranka u parnici P-5/2019. Pravni interes se ne mjeri količinom podnesaka, nego pravnim učinkom odluke na imovinsku poziciju vjerovnika.

Drugo, tvrdnja o pasivnosti objektivno je demantirana upravo time što je stečajni vjerovnik Darko Turopoljac dostavio javnobilježnički ovjerenu izjavu o pristanku davanja jamčevine. Riječ je o konkretnoj, provjerljivoj i procesno relevantnoj radnji, koja je daleko sadržajnije od paušalnih tvrdnji razlučne vjerovnice o navodnoj šteti i navodnoj objesti drugih sudionika.

Treće, razlučna vjerovnica ne može istodobno tvrditi da je stečajni vjerovnik Darko Turopoljac pasivan i istodobno od njega tražiti da snosi identične posljedice kao stečajni vjerovnik Josip Šarko.

Ako razlučna vjerovnica smatra da joj zbog postupanja Darka Turopoljca pripada osiguranje, tada je dužna jasno i konkretno obrazložiti koje je točno postupanje Darka Turopoljca prouzročilo opasnost od štete, kolika je šteta, na čemu se temelji izračun i zašto bi eventualna jamčevina morala biti u iznosu koji predlaže razlučna vjerovnica.

Četvrto, potpuno je neprihvatljivo da se stečajni vjerovnik Darko Turopoljac osobno diskreditira kroz nejasne formulacije o njegovom odnosu sa stečajnim vjerovnikom Josipom Šarkom. Činjenica da dva stečajna vjerovnika vode postupak radi zaštite svojih prava ne predstavlja zlouporabu prava. Naprotiv, to je legitimno korištenje procesnih ovlasti koje im pripadaju. Sud treba zaštititi takvo pravo, a ne dopustiti da se ono obesmisli osobnim napadima i insinuacijama.

V. Razlučna vjerovnica u svom zahtjevu pokušava jamčevinu izračunati primjenom zakonske zatezne kamate na cjelokupni iznos osporene tražbine, pa tako dolazi do iznosa od 764.958,99 EUR za tri godine, odnosno do još viših iznosa ako bi postupci trajali dulje.

Takav pristup je pravno pogrešan. Ovdje ne postoji novčana obveza stečajnih vjerovnika Josipa Šarka ili Darka Turopoljca prema Ines Ljubičić koja bi bila u zakašnjenju. Ovdje se ne radi o tome da je netko dužan isplatiti razlučnu vjerovnicu pa kasni s plaćanjem, nego o tome da je sud, zbog osporavanja tražbine i zbog vođenja relevantnih parničnih postupaka, dužan odlučiti treba li i pod kojim uvjetima odgoditi namirenje osporene tražbine.

Stoga zakonska zatezna kamata nije pravilan kriterij za određivanje eventualne jamčevine. Ona bi razlučnoj vjerovnici dala povlašten i nepripadajući položaj, kao da ima dospjelu i neospornu tražbinu prema stečajnim vjerovnicima Josipu Šarku ili Darku Turopoljcu, što nije slučaj.

Ako bi se jamčevina uopće određivala, ona mora biti primjerena, razmjerna i vezana uz realno dokazivu štetu. Budući da bi sporni iznos bio zadržan na računu suda, najbliži ekonomski parametar nije zakonska zatezna kamata, nego eventualni izgubljeni prinos na sigurno plasirana sredstva, primjerice na oročeni depozit kod poslovne banke. Upravo je na tom mjerilu stečajni vjerovnik Darko Turopoljac temeljio svoju izjavu.

Slijedom navedenoga, eventualno zadržavanje 45.000,00 EUR iz tražbine stečajnog vjerovnika Darka Turopoljca, odnosno višeg iznosa koji bi sud razmjerno odredio prema realnom trajanju odgode i stvarnim ekonomskim parametrima, predstavlja razuman i zakonit pristup. Suprotno tome, zahtjev za jamčevinom od više stotina tisuća eura predstavlja nerazmjernan procesni pritisak i pokušaj da se vjerovnicima onemogući korištenje zakonom predviđenog prava osporavanja tražbine.

VI. Razlučna vjerovnica u novim podnescima ponovno pokušava predmet svesti isključivo na članak 50. Ovršnog zakona, tvrdeći da se u ovom kontekstu može raspravljati samo o tome postoji li formalna ovršna isprava, je li ona ukinuta, poništena, preinačena ili stavljena izvan snage.

Takvo tumačenje je preusko i protivno stvarnom predmetu ovog stečajnog postupka. Ovdje nije sporna samo formalna egzistencija pojedinih ranijih isprava, nego i pravni put kojim je tražbina prelazila s jedne osobe na drugu, zakonitost i pravni učinci cesija, kao i činjenica da se vode postupci koji mogu izravno utjecati na pravnu osnovu i opseg tražbine koja se u ovom stečajnom postupku nastoji namiriti.

Ako bi se prihvatilo stajalište razlučne vjerovnice, svaki kasniji prijenos tražbine i svaka cesija bili bi izuzeti od stvarne sudske kontrole čim bi se negdje u lancu nalazila neka ranija ovršna isprava. Takav zaključak bio bi pravno neprihvatljiv. Ovršna isprava ne može unaprijed legitimirati svaki kasniji prijenos, niti može ukloniti pravo drugih vjerovnika da osporavaju tražbinu ako takvo osporavanje utječe na njihovo namirenje.

Upravo zato su postupci P-5/2019 i P-341/2020 relevantni. Oni nisu „prikrivena žalba“, niti pokušaj proizvoljnog rušenja pravomoćnih odluka, nego postupci kojima se razjašnjavaju pravne i činjenične okolnosti koje izravno utječu na to kome, u kojem iznosu i na kojoj osnovi pripada pravo na namirenje iz stečajne mase.

Ovo je osobito važno imajući u vidu ranije okolnosti iz spisa, uključujući i okolnost da je Slobodan Ljubičić u stečajnom postupku prijavljivao tražbinu u iznosu od 12.896.500,00 kn, dok je Petar Pripuz prijavio tražbinu u gotovo istovjetnom iznosu.

Takve okolnosti opravdavaju osobito pažljivo ispitivanje stvarne pravne osnove i stvarnog opsega tražbine, a ne mehaničko prihvaćanje tvrdnji različite vjerovnice.

VII. Stečajni vjerovnik smatra nužnim posebno ukazati na ozbiljnu procesnu okolnost koja je nastala u ovom postupku, a koja se ne može ignorirati prilikom ocjene načina na koji različita vjerovnica nastupa u postupku.

Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2350/2026-4 od 8. srpnja 2026. godine objavljeno je na e-Oglasnoj ploči sudova dana 17. srpnja 2026. godine u 08:59 sati. Međutim, različita vjerovnica je svoj obrazloženi zahtjev za određivanjem jamčevine sastavila te je podnesak potpisan dana 16. srpnja 2026. godine u 18:24 sati, dakle prije javne objave predmetnog rješenja.

Navedena okolnost je iznimno važna zato što se upravo u tom rješenju VTS RH nalazila uputa vezana uz podnošenje obrazloženog zahtjeva za određivanje jamčevine. Drugim riječima, iz sadržaja podneska različite vjerovnice proizlazi da je ona znala za sadržaj rješenja i za uputu VTS RH prije nego što je rješenje javno objavljeno na e-Oglasnoj ploči sudova, odnosno prije nego što je sadržaj rješenja bio dostupan svim sudionicima postupka na jednak način.

Sukladno članku 12. Stečajnog zakona, sudska pismena u stečajnom postupku dostavljaju se objavom na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, ako zakonom nije drukčije određeno. Upravo zato je u stečajnom postupku od presudne važnosti da niti jedan sudionik ne bude u stvarno povoljnijem položaju zbog ranijeg, neslužbenog ili selektivnog saznanja o sadržaju sudske odluke.

Stečajni vjerovnik ne prejudicira na koji je način došlo do te okolnosti, ali ista objektivno stvara ozbiljnu sumnju u jednakost procesnog položaja sudionika i zahtijeva sudsku provjeru. Nije prihvatljivo da jedna strana može reagirati na sadržaj sudske odluke prije njezine službene objave, dok ostali sudionici za istu odluku saznaju tek nakon objave na e-Oglasnoj ploči sudova.

VIII. Iz tijeka ovog postupka proizlazi da različita vjerovnica uporno nastoji otvorena pitanja svesti na jednu pojednostavljenu konstrukciju: da je njena tražbina neupitna, da su svi pokušaji osporavanja obijesni, da su svi postupci koji im ne odgovaraju pravno irelevantni, a da se vjerovnike koji ukazuju na nepravilnosti treba prikazati kao osobe koje zloupotrebljavaju postupak.

Takva konstrukcija nije održiva. Ovaj postupak traje iznimno dugo, odluke o namirenju su višekratno ukidane, postoje parnični postupci koji se odnose na pravnu osnovu i prijenos tražbine, postoje ozbiljne procesne okolnosti vezane uz dostupnost sudskih odluka prije njihove objave, a postoje i konkretni pokušaji različite vjerovnice da kroz institut jamčevine ostvari nerazmjerni pritisak na druge vjerovnike.

Upravo zato stečajni vjerovnik Darko Turopoljac smatra da sud ne smije odlučivati mehanički, niti na temelju jednostranih kvalifikacija razlučne vjerovnice.

Sud je dužan provesti stvarnu, potpunu i ravnopravnu ocjenu svih relevantnih okolnosti, omogućiti svim sudionicima da se očituju i donijeti odluku koja će biti zakonita, obrazložena i provediva.

Stečajni vjerovnik Darko Turopoljac svojim postupanjem pokazuje upravo suprotno od onoga što mu se imputira: ne opstruira postupak, ne izbjegava odgovornost i ne skriva se iza formalnosti, nego je dao ovjerenu izjavu kojom pristaje da se dio njegove isplate zadrži kao jamčevina, ako sud uopće utvrdi da je jamčevina potrebna. Takvo postupanje je konstruktivno i usmjereno prema tome da se predmet konačno riješi, ali zakonito i uz zaštitu prava svih vjerovnika.

U Zagrebu, 29.07.2026.

STEČAJNI VJEROVNIK
p.p.: